Р Е Ш Е Н И Е
№ 2065

гр. София, 27.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 2 състав,** в публично заседание на 07.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **14475** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.4, ал.5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление във вр. с чл. 145 – 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ю. Д. Х. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 срещу ЗАПОВЕД № 91-ЗСП-971 от 08.11.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане" – Л., с която й е отказано отпускането на целева помощ за отопление, считано от 01.10.2012г., тъй като не отговаря на условията на чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление (Наредбата), потвърдена с решение № РД-01-618 от 06.12.2012г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. град. В жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспорения административен акт поради неправилно приложение на закона. Жалбоподателката поддържа, че от притежаваната от нея земеделска земя се реализират доходи общо от 20.00 лв. годишно за всички наследници, които се присвояват единствено от брат й Л. Д. Х.. Посочва, че е имала значителни разходи във връзка със заболяване на очите.Жалбоподателката претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт.

Ответникът директор на Дирекция „Социално подпомагане" – Л. оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град , като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното:

С молба-декларация от 26.10.2012 г. до ДСП „Л.” жалбоподателката Ю. Д. Х. е поискала отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия. Декларирала е, че е разведена, пенсионерка, със 71 % намалена работоспособност съгласно ЕР на ТЕЛК №1333/18.10.10г. (пожизнено), че не съжителства с други лица и няма задължени по закон лица да осигуряват издръжката й. Декларирала е доходи от пенсия в размер на 179.00 лв. Допълнително с молба от 28.11.2012г. е представила копие от нотариален акт № 84, т.II, рег. № 1648, н.д.№ 565 от 21.09.1999г. на Нотариус Х. Р. с район на действие [населено място], съгласно който заедно с Л. Д. Х. и М. Д. Х. са признати за собственици по наследство на нива в местността «Изравнителя» с площ от 2.003 дка (два декара), трета категория, съставляваща имот № 014310 по плана за земеразделяне на [населено място], ЕКНМ 57491.

В съдебно заседание на 07.03.2013г. жалбоподателката представя договор за аредна № 2014 от 26.09.2005г., с който брат й Л. Д. Х. е предоставил целия имот № 014310 с площ от 2.000 декара за временно ползване за срок от 4 години на ЗКПУ «А.» - [населено място] срещу земеделска продукция (хляб, фуражно зърно и олио) на обща стойност от 10.60 лв. и заплащане от 2 лв. на декар. Жалбоподателката посочва, че приходите от земеделската земя се получава единствено от брат й, а тя не смее да търси полагащата й се част, тъй като е на минимална стойност и брат й я заплашва.

Изготвен е социален доклад от 08.11.2012г., в който е посочено, че жалбоподателката живее в собствено жилище от 48.99 кв.м. при много лоши хигиенно битови условия. В социалния доклад е направено предложение да се откаже отпускането на целева помощ за отопление, тъй като жалбоподателката не отговаря на условията по чл.10, ал.1, т.4 ППЗСП, доколкото притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи.

Издадена е оспорената в настоящето производство заповед за отказ № 91-ЗСП-971/08.11.2012г., мотивирана с притежаваната от жалбоподателката недвижима собственост. Видно от съдържащата се в преписката обратна разписка заповедта е връчена на лицето на 19.11.2012г. и е оспорена по административен ред. Горестоящият административен орган – директор на РДСП – С. град е постановил решение № РД-01-618/06.12.2012г., с което жалбата по административен ред е отхвърлена. Съгласно съдържащата се в преписката обратна разписка решението на горестоящия административен орган е съобщено на жалбоподателката на 10.12.2012 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство от 19.12.2012 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

По същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспорената заповед № 91-ЗСП-971 от 08.11.2012г. е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл.4, ал.4 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. Административното

производство е започнало по инициатива на лицето с подаването на молба – декларация по чл.4, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. от 26.10.2012г. Изготвен е социален доклад съгласно чл.4, ал.3 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. вр. чл.27, ал.1 ППЗСП. Съгласно чл.27, ал.1 ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад. При извършване на социалната анкета се вземат предвид и всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка. Въз основа на резултатите от социалната анкета в доклада по ал. 1 социалният работник прави предложение за отпускане или отказ на помощта (чл.27, ал.7 ППЗСП). Социалната анкета е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, която не се изразява само в проверки на място по постоянния адрес, а и в проучване на документация и събиране на информация (в този смисъл решение № 6290 от 14.05.2009 г. по адм. д. № 3870/2009 г., VI отд. на ВАС), т.е. касае се за „дейност" по установяване на релевантните факти, а не само до посещение на адрес. В случая тази дейност по установяване на релевантните факти и обстоятелства е извършена законосъобразно, поради което съдът приема, че при издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

За да откаже целева помощ за отопление административният орган се позовава на разпоредбата на чл.10, ал.1, т.4 ППЗСП – поради притежавана от лицето недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи. Както вече се посочи, касае се за притежавана от жалбоподателката по нотариален акт № 84 от 21.09.1999г. нива в местността «Изравнителя» с площ от 2.003 дка (два декара) в [населено място]. Съдът не споделя доводите на административните органи, че притежаваната от жалбоподателката по НА № 84/1999г. нива може да бъде източник на доходи по смисъла на чл.10, ал.1, т.4 ППЗСП. Земеделската земя е неделима съгласно чл.7, ал.1 ЗСПЗЗ вр. чл.72, ал.1 от Закона за наследството, поради което за продажбата ѝ се изисква съгласието на останалите съсобственици (чл.33, ал.1 ЗС). Жалбоподателката поддържа, че с брат си Л. Д. имат влошени отношения и не поддържат контакти, което обстоятелство съдът приема за житейски правдоподобно предвид представеният договор за аренда на същата земеделска земя, сключен единствено от името на Л. Д.. Действително съгласно чл.3, ал.4 от Закона за арендата в земеделието когато договорът за аренда е сключен само от някои от съсобствениците на земеделската земя, отношенията помежду им се уреждат съгласно чл. 30, ал. 3 от Закона за собствеността. Видно от самия договор годишните доходи за член кооператора Л. Д. възлизат на: плащане в натура на стойност 10.60 лв. и по 2.00 лв. на декар, т.е. общо 4.00 лв. за земя от 2.000 декара. Стойността на доходите очевидно е твърде недостатъчна, за да покрие елементарни жизнени нужди на жалбоподателката. От друга страна размерът на земеделската земя и годишните доходи от същата навеждат, че се касае за вещ за обичайно потребление по смисъла на § 1, т. 7 от ДР на ППЗСП. На следващо място, при влошените роднински отношения съдът приема, че не звучи правдоподобно и житейски логично жалбоподателката (самотно живееща пенсионерка с месечен

доход от 179.00 лв. от пенсия) да използва законовите възможности по чл.30, ал.3 ЗС или по чл.34, ал.1 ЗС, които предполагат водене на съдебни производства, за да реализира доходи от притежаваната по наследство 1/3 идеална част от земеделска земя с площ от 2.000 декара.

Съгласно чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление. Съгласно чл.2, ал.3 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. основа за определяне на диференцирания минимален доход е гарантираният минимален доход, чийто месечен размер се определя с акт на Министерския съвет. Жалбоподателката отговаря на изискванията на чл.2, ал.4, т.12 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. - 274.8 % от ГМД. Г. минимален доход е от 65 лв. месечно съгласно ПМС № 6/15.01.2009г. За жалбоподателката диференциран минимален доход за отопление възлиза на 178.62 лв. Нейният средномесечен доход за предходните 6 месеца възлиза на 160.20 лв. По изложените съображения жалбоподателката отговаря на изискванията по чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия.

Като е достигнал до противен правен извод, административният орган е постановил оспорената заповед при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК. На основание чл.172, ал.2 АПК заповедта да бъде отменена. На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се върне на административния орган, който следва да се произнесе по молбата декларацията на жалбоподателката от 26.10.2012г. за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия при съобразяване със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с решението, а именно наличие на всички законови предпоставки по чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за отпускане на исканата целева помощ.

Водим от горното Административен съд – София град, I-во АО, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. Д. Х. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 ЗАПОВЕД № 91-ЗСП-971 от 08.11.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., с която й е отказано отпускането на целева помощ за отопление, считано от 01.10.2012г.

ВРЪЩА на основание чл.173, ал.2 АПК делото, като преписка на административния орган директор на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., за произнасяне по молба – декларация вх.№91-ЗСП-971 от 26.10.2012г. на Ю. Д. Х. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 за предоставяне на целева помощ за отопление по чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. при съобразяване със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение, а именно наличие на всички законови предпоставки по чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за отпускане на целевата помощ.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.174 АПК СРОК 7 (седмо) дневен от

получаване на преписката от съда за произнасяне на административния орган директор на Дирекция „Социално подпомагане” – Л..

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: